

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.916/2024/19.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Mariannan Csilla, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Horváth Péter, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. május 13.

Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntettének kísérlete

Terhelt(ek): I. rendű
IV. rendű

Első fok: Szegedi Törvényszék, 9.B.943/2020/145., ítélet,
tárgyalás, 2023. március 2.

Másodfok: Szegedi Ítéltábla, Bf.II.619/2023/13., ítélet,
nyilvános ülés, 2024. május 2.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője
a IV. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára
a IV. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntettének kísérlete miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője és a IV. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálva a Szegedi Törvényszék 9.B.943/2020/145. számú és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.619/2023/13. számú ítéletét az I. rendű és a IV. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Szegedi Törvényszék a 2023. március 2. napján meghozott 9.B.943/2020/145. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont], ezért 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 400 napi tétel – az egy napi tételének összegét 30.000 forintban meghatározva – összesen 12.000.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett arról, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A IV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont], ezért 1 év 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év időtartamban a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az I. rendű és a IV. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. május 2. napján meghozott Bf.II.619/2023/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta;

az I. rendű terhelt cselekményeit felbujtóként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérletének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés a) pont] és felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) minősítette, a büntetését halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak, a szabadságvesztését 3 évre súlyosította, és őt 3 év közügyektől eltiltásra is ítélte. A

szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. A pénzbüntetése egy napi tételének összegét 20.000 forintra, a pénzbüntetést így 8.000.000 forintra enyhítette és kimondta, hogy a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A IV. rendű terhelt cselekményeit bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette kísérletének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés a) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) minősítette. A IV. rendű terhelt büntetését halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak, és őt 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a IV. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A megállapított tényállás lényege a következő.

– A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ) – mint támogató – az egyik Operatív Program keretén belül „felhívás neve” tárgyú felhívást tett közzé. A felhívásra – a II. rendű és az I. rendű terhelt közös ötlete alapján – a vállalat 2009. november 16. napján (azonosító szám) azonosító szám alatt regisztrált, és pályázatot nyújtott be.

– A pályázat sikeres elbírálását követően az NFÜ nevében eljáró közreműködő szervezet, a Dél-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség (DARFÜ) 2010. október 11. napján Támogatási Szerződést kötött a vállalattal mint kedvezményezettel. A Támogatási Szerződés tárgya „Az egyik bemutató skanzen kialakítása (településen) I. ütem” volt.

– A Támogatási Szerződésben foglaltak alapján a vállalat arra vállalt kötelezettséget, hogy az önkormányzat tulajdonában, fejlesztés alatt lévő városrészben egy 1910-es állapotot tükröző emlékparkot létesít, melyben a történelmi Magyarország 50 fontos műemlékének 1:25 arányú kicsinyített mása kerül elhelyezésre fogadóépülettel, és a makettek között az ország domborzati és vízhálózatának arányos kialakításával. A kedvezményezett vállalta, hogy ezen projektet megvalósítja, és 5 éves fenntartási időszak alatt fenntartja, és üzemeltetését biztosítja. A projekt tervezett összköltsége 648.000.000 forint volt. A megítélt támogatás mértéke az összköltség 85%-a, azaz 550.800.000 forint volt, mely az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a hazai központi költségvetési előirányzatból 85%-15% (azaz 468.180.000 forint-82.620.000 forint) arányban, vissza nem térítendő támogatás formájában valósul meg. A támogató a támogatási összeget utóbb, 2014. április 7. napján 436.050.000 forint összegre csökkentette.

– A Támogatási Szerződés értelmében a projekt akkor volt befejezettnek tekinthető, ha az abban meghatározott feladat, cél szerződésszerűen teljesült, és a kedvezményezett záró elszámolási csomagját a támogató jóváhagyta és a jóváhagyott támogatási összeget kifizette; míg akkor volt lezártnak tekinthető, ha a szerződésben vállalt valamennyi kötelezettség – hatósági engedélyhez kötött tevékenység esetén a hatósági engedélyben foglaltaknak megfelelően – teljesült, és a kedvezményezett a kötelezettségek megvalósulásának eredményeiről szóló beszámolója – az utolsó projektfenntartási jelentés – benyújtását követően annak a DARFÜ általi jóváhagyása megtörtént és/vagy a zárójegyzőkönyv elkészült. A projekt keretében a fizikai megvalósulás napjáig felmerült költségek voltak elszámolhatóak. Az ezen időpontot követően keletkezett költségre támogatás nem volt folyósítható.

– A terhelték között született megállapodás szerint a projekt tartalmi részének kidolgozása a II. rendű terhelt feladata, míg a vállalat pénzügyi alapjainak – az önerőnek és a biztosítékoknak – az előteremtése és a projekt pénzügyi vezetése és szervezése az I. rendű terhelt feladata volt.

A pályázatot író és annak menedzselését végző társaság a 2010. április 28. napjától a vállalatban többségi tulajdonnal bíró társaság volt. A társaság projektmenedzsere ezen konkrét projekttel összefüggésben a III. rendű terhelt volt.

– A projekt során a kifizetési kérelmek és elszámolási kérelmek kapcsán a teljesített és elszámolni kívánt műszaki tartalom megvalósulásának igazolására a támogatás igénybevételének feltételéül a Támogatási Szerződés műszaki ellenőr kötelező igénybevételét írta elő. A műszaki ellenőrzésére a pályázat benyújtásához közeli időpontban alapított, a IV. rendű terhelt és a III. rendű terhelt tulajdonában volt, 2011. március 9. napjától pedig a III. rendű terhelt és a társaság tulajdonában álló, ez utóbbi időszak alatt a III. rendű terhelt ügyvezetése alatt, azt megelőzőleg a IV. rendű terhelt ügyvezetése alatt működő társaság² kapott megbízást a kedvezményezettől. A tényleges műszaki ellenőri feladatokat a társaság² alkalmazásában álló V. rendű terhelt látta el.

– A generálkivitelező a vádbeli időszak döntő részében a IV. rendű terhelt ügyvezetése alatt állt, a pályázat benyújtásához közeli időpontban alapított társaság³ volt a közte és a vállalat között 2011. augusztus 23. napon kelt vállalkozási szerződés alapján. A vállalkozási szerződés aláírói a vállalat részéről a II. rendű terhelt mint ügyvezető, a társaság³ részéről az akkori ügyvezető volt. A vállalkozás díja: nettó 540.670.231 forint volt. A szerződésben kikötésre került, hogy a vállalkozó 6 db részszámla és végszámla kiállítására jogosult, és az is, hogy a számlák kiállításának feltétele a teljesítés készültségének – a pályázati kiírás szerint a megvalósítás során kötelezően igénybe veendő – műszaki ellenőr által történt igazolása volt. A végszámla benyújtásának feltétele a hiány- és hibamentes műszaki átadás-átvétel volt.

– A pályázat megvalósításához szükséges 97.200.000 forint önerővel a vállalat, illetve a terheltek nem rendelkeztek, annak – a pályázat pozitív elbírálásához szükséges – igazolására akként került sor, hogy az I. rendű terhelt közreműködésével és közbenjárására az önerő igazolására szükséges összeg az erre a célra fenntartott, a banknál vezetett számlára – az I. rendű terhelthez köthető cég részéről – egy napra beutalásra került, és a 2010. október 8. napján kelt banki igazolással a DARFÜ részére a bank az aznapi számlaegyenleget leigazolta, azonban ezt követően ezt az összeget nyomban vissza is utalta a vállalat a beutalónak.

– Elsősorban, és főként az önerő hiánya okán a terheltek a projekt megvalósításának tartama alatt állandó finanszírozási problémákkal szembesültek, hiszen az önerő összegét csak a későbbiek során, részletekben tudták biztosítani. A terheltek elhatározták (az I. rendű és a III. rendű terhelt), illetve az I. rendű és a III. rendű terhelt ráhatására elfogadták (a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű terhelt), hogy a projekt finanszírozását oly módon biztosítják, hogy az időközi kifizetési kérelmekben a tényleges megvalósításhoz képest lényegesen többet, el nem készült maketteket, és el nem végzett munkákat elkészültnek, elvégzettnek jelentenek, a vállalat az azokkal kapcsolatos támogatásokat is megigényli annak érdekében, hogy az ezek kapcsán kifizetésre kerülő támogatási összegből a projektet folytatni tudják. Ehhez szükségszerűen valótlan tartalmú számlák, teljesítési igazolások, számlarészletezők és szabályossági nyilatkozatok aláírására és benyújtására volt szükség. Ezen okiratok kiállítására, aláírására az I. rendű terhelt és a III. rendű terhelt a kifizetési kérelmek benyújtása előtt minden alkalommal megkérte a IV. rendű és az V. rendű terhelteket.

– A terheltek mindegyike tisztában volt azzal, hogy a kifizetési kérelmek benyújtásakor nem a valós állapotot tükröző dokumentumokat nyújtanak be, nem a valós készültségi állapotnak megfelelő helyzetet igazolnak, és arról is tudtak, hogy ennek célja a támogatás minél nagyobb részének mielőbbi megszerzése.

– A pályázat során a vállalat nevében a II. rendű terhelt három kifizetési kérelem benyújtása iránt intézkedett. A kifizetési kérelmeket a II. rendű terhelt írta alá, és azokat a város¹ székhelyű DARFÜ részére a II. rendű terhelt utasításai szerint a projektmenedzser nyújtotta be, aki nem bírt tudomással a benyújtott iratok valótlan tartalmáról; a benyújtáshoz szükséges

iratokat a projektmenedzser részére döntően a II. rendű terhelt, részben a III. rendű terhelt továbbította; a makettekre vonatkozóan elszámolt szállítói számlákat a társaság³ állította ki a vállalat és a társaság³ közötti – fentebb írt – vállalkozási szerződés alapján; a műszaki ellenőri igazolásokat az V. rendű terhelt írta alá.

– Az utolsó, záró kifizetési csomagot a támogató nem fogadta el, hiánypótlásra hívta fel a vállalatot, valamint 2014. szeptember 2. napján helyszíni szemlét tartott.

A 2014. szeptember 2. napján – öt hónappal a készre jelentés után – lefolytatott helyszíni szemle idején a kifizetési kérelmekben foglaltakhoz képest számottevő elmaradások voltak, a fogadóépület késztségi foka ekkor csupán kb. 65%-os volt, még a közművekre történő rákötése sem valósult meg, a vállalt makettek közül 20 darab nem volt megtalálható a helyszínen, több makett különböző szinten sérült, rongálódott volt. A szemle időpontja szerinti műszaki állapotában a park a pályázatban vállalt funkció betöltésre alkalmatlan volt.

– A projekt időtartama alatt egyes makettek alapvetően jó, vagy megfelelő, elvárt minőségben elkészültek, a terheltek – a projekt készre jelentését követően jóval később 2014. őszén, valamint 2015 tavaszán az addig hiányzó makettek döntő többségét a pályázati kiírásnak nem megfelelő minőségben készítették el, azok a pályázatban vállalt idő- és időjárásállóságot biztosító feltételeknek nem feleltek meg, azokat kültéri használatra alkalmatlan, olcsó alapanyagokból, egyes esetekben az alapvető elvárások szintjét sem elérő minőségben készítették el. A vállalt és 2014. március 31. napjával készre jelentett makettek közül 2015 márciusáig a Főszékesegyház és az utcácska egyáltalán nem készült el.

– A terheltek további munkálatokat, valamint a projekt készre jelentését követően elkészített makettek tájba illesztését is jelentős részben ezen időszakban végezték, végeztették el a makettpark megnyitása érdekében, összességében azonban – a készre jelentés utáni időben készült makettek – általában kisebb méretben, nem megfelelő minőségben, az idő- és időjárásállósági követelményeknek nem megfelelően; néhány esetben túlárzva készültek el, és a tereprendezés, a világítás, a parkosítás, a makettalapok minősége és vízelvezetése sem volt az eredeti pályázati vállalásnak megfelelő.

– A támogatási összegek folyósítása a vállalat egyik takarékszövetkezetnél számlájára történt; támogatási előlegként – 2012. szeptember 26. napján 109.000.000 forintot, 2012. október 31. napján 60.000.000 forintot, 2012. december 14. napján 105.000.000 forintot – összesen 274.000.000 forintot, támogatásként 2014. április 23. napján 111.609.784 forintot, 2014. május 6. napján 50.440.216 forintot, összesen 162.050.000 forintot, így összesen és ténylegesen 436.050.000 forint támogatási összeget folyósított a támogató a kedvezményezett, azaz a vállalat részére;

– a terheltek célja az utóbbi esetben 126.735.535 forint támogatási összeg megszerzése volt, ennek ellenére ténylegesen mindössze 50.440.216 forint került kifizetésre, míg a fennmaradó 76.295.319 forint a fent hivatkozottak szerint – a terhelti szándékoktól eltérően – az előleg terhére került elszámolásra;

– az I. rendű terhelt szándéka összesen tehát 512.345.319 forint támogatási összeg megszerzésére irányult, ehhez képest a vállalat részére a projekttel összefüggésben ténylegesen 436.050.000 forint került kifizetésre;

– Az ellenőrzések során tapasztalt szabálytalanságokra, a valótlan tartalmú iratokkal történő megtévesztésre és a szerződésszegésekre figyelemmel a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás miatt a támogató a szerződéstől 2015. február 2. napján elállt, és az addig kifizetett 436.050.000 forint visszafizetésére kötelezte a vállalatot.

– A vállalat a támogatás összegét nem fizette vissza, ezért a támogató végrehajtást indított, melynek során a helyszínen fellelhető vagyontárgyakat a végrehajtó lefoglalta, azok becsértékét 142.593.000 forintban állapította meg. A tényleges értékesítés, az árverés során

ennél kisebb értékben, 49.907.550 forintért szerzett tulajdonjogot az önkormányzat, azaz a végrehajtás során ezen összeg térült meg.

– A vállalat képviselője a II. rendű terhelt – a IV. rendű terhelt, a társaság³ ügyvezetője és az V. rendű terhelt műszaki ellenőr segítségével –, valamennyien a cégcsoport tényleges irányítását végző I. rendű terhelt és az ő utasításai alapján a III. rendű terhelt rábírására, – az okiratok és nyilatkozatok valótlan voltáról tudomással nem bíró projektmenedzser útján – mindhárom kifizetési kérelem során az elkészült makettek darabszámára, illetve a projekt készültségi fokára vonatkozóan valótlan tartalmú dokumentumokat nyújtott be, és valótlan nyilatkozatokat tett a DARFÜ felé, mellyel a DARFÜ-t folyamatosan megtévesztette a projekt valós készültségi fokának, illetve a támogatás összegének felhasználásával kapcsolatban, és ezekre hivatkozva el nem végzett munkákra és be nem szerzett dolgokra is kérte a támogatás kifizetését, illetve elszámolását. Ezen magatartásával a II. rendű terhelt mint a vállalat ügyvezetője – az előlegen felüli kifizetési kérelmek benyújtása útján – a projekt részére megítélt költségvetési támogatással összefüggésben 512.345.319 forint vagyoni hátrányt szándékozott okozni az Európai Unió, és a magyar állam költségvetésének. Annak eredményeképpen, hogy a DARFÜ a projekt befejezése időpontját követően, azonban a tényleges kifizetés előtt szabálytalansági eljárás során a támogatás összegét csökkentette, és a 2. kifizetési kérelemben kérelmezett összegből 76.295.319 forintot nem fizetett ki, hanem az előleg terhére elszámolta, ténylegesen 436.050.000 forint összegű vagyoni hátrány következett be, melyből végrehajtási eljárás során 49.907.550 forint térült meg.

[4] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a [71] bekezdésében helyesbítette akként, hogy 436.049.784 forint került kifizetésre, az elsőfokú ítélet más részében ezt nem tette. Ez a felülvizsgálat szempontjából azonban közömbös.

II.

[5] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában és a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglaltakra alapítottn, míg a IV. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára hivatkozva terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[6] Az I. rendű terhelt védője szerint az ügyben elsőfokon és másodfokon egyaránt kizárt bíró járt el, mert a Szegedi Törvényszék és a Szegedi Ítéltábla azon bírái, akik az I. rendű terhelttel szemben a jelen ügyben közel azonos időben folyó büntetőeljárásban a maguk vonatkozásában kizárás iránti bejelentést tettek, nyilvánvalóan nem járhattak volna el az I. rendű terhelttel szemben szinte egy időben, részben párhuzamosan előttük folyamatban volt büntetőeljárásban.

[7] Kifejtette, hogy a Kúria Bkk.III.151/2020/2. számú végzésével az I. rendű terhelttel szemben a Szegedi Törvényszéken 2.Bf.1083/2019. számon, a jelen üggyel párhuzamosan folytatott eljárásból – a bírák elfoglaltsági nyilatkozatára tekintettel – a Szegedi Ítéltáblát kizárta. Ezt követően a Kúria a Bkk.II.74/2021. számú végzésével a Szegedi Törvényszék ügyben eljár tanácsát zárta ki a 2.Bf.1083/2019. számú eljárásból, mert a törvényszék bírának egy része esetében a Be. 14. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a (3) bekezdés b) és c) pontja szerinti objektív kizárási ok merült fel, míg a többi törvényszéki bíró esetében a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kizárási ok állt fenn.

[8] Az I. rendű terhelt védője kifejtette továbbá, hogy a pályázati útmutató alapján a pályázathoz megkívánt önrésznek kizárólag egy napig kellett rendelkezésre állnia a

bankszámlán, így a megkívánt egy napra vonatkozó igazolással a terheltek a pályázati feltételt teljesítették, nem helytálló tehát a Szegedi Ítéltábla azon megállapítása, hogy a megtévesztő magatartás kifejtésre került, amely megtévesztés oksági eredményeként a vagyoni hátrány bekövetkezése megállapítható.

[9] Sérelmezte továbbá, hogy a nyomozás során kirendelt szakértő nem rendelkezett kompetenciával, az általa előterjesztett szakértői vélemény nem volt átlátható, logikailag elfogadható, számításai nem voltak ellenőrizhetőek, míg az egyesített szakvélemény mind módszertanilag, mind összesszerűségében kellően alátámasztott volt. A szakértői vélemény értékelésével összefüggésben kifogásolta a bíróság mérlegelő tevékenységét.

[10] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem kellő nyomatékkaal vette figyelembe az időmúlás enyhítő hatását, ezért jogszabálysértő módon súlyosabb büntetést szabott ki.

[11] Kifejtette továbbá, hogy a költségvetési csalás tényállásszerűségéhez a tévedésbe ejtés és az ezzel okozati összefüggésben álló, a költségvetésben bekövetkezett vagyoni hátrány szükséges. A bíróság álláspontja szerint a teljes támogatási összeg vagyoni hátránynak minősül függetlenül attól, hogy a projekt keretében a beruházás nagy része elkészült. Ehhez képest a bűncselekmény megállapításához szükséges vagyoni hátrány nem állapítható meg, mert a projekt részben elkészült, a megvalósult projekteket vagyoni hátrányként figyelembe venni nem lehet. A részteljesítések önálló elemként értékelhetőek, néhány meg nem valósult makett miatt nem lehet úgy tekinteni, hogy semmi nem valósult meg a támogatni kívánt tárgyból. A költségvetési kifizetés a támogatási tárgy szerint hasznosult, a vizsgálat tárgyát az kell képezze, hogy mekkora összeg nem egyeztethető össze a támogatási céllal. Az egyesített szakvélemény szerint nem volt túlárzás sem, ezért a bűncselekmény elkövetése fogalmilag kizárt. Sérelmezte továbbá, hogy az eljáró bíróságok téves számok alapján végezték el a jogi minősítést, amennyiben a tényleges vagyoni hátránnyal számolt volna a bíróság, úgy enyhébb minősítést kellett volna megállapítson, és lényegesen enyhébb büntetés kiszabására lett volna lehetőség.

[12] Mindezek alapján az I. rendű terhelt védője elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az első- és a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és az I. rendű terhelt felmentését, harmadlagosan pedig a Szegedi Ítéltábla másodfokú ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában fenntartását indítványozta.

[13] A IV. rendű terhelt védője azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a IV. rendű terhelt vonatkozásában nem kellő súllyal vette figyelembe az enyhítő körülményeket, ezért eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki.

[14] A Legfőbb Ügyészség BF.924/2024/3. számú átiratában a felülvizsgálati indítványokat részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[15] Indokai szerint a jelen ügyben sem a bíróság tagjai, sem a terheltek, sem védőik nem jelentettek be elfogultságot. Kifejtette, hogy kizárási kérelem konkrét ügyben, az eljáró bíróság tagjával szemben konkrét okból terjeszthető elő. A kizárás iránti bejelentés alaposságát a konkrét ügghöz kötöten, valóságos tények alapján, esetileg kell tisztázni, azaz azt a törvényi feltételt, miszerint az ügy elfogulatlan megítélése valamely bírótól nem várható, csak az adott ügy konkrét és valóságos tényei alapján lehet megállapítani, s csak olyan feltárt adatok alapján, amelyek a bíró pártatlansága iránt észszerű (megalapozott) kételyt ébresztenei alkalmasak. Az, hogy más ügyben a Szegedi Törvényszék bírái elfogultnak érezték magukat, nem jelenti azt, hogy jelen ügyben is fennállna az elfogultság.

[16] Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a pályázat benyújtásához a pályázó cégnek az önrésről egy napra vonatkozó igazolást lehetett benyújtania, nem jelenti azt, hogy az önrészeknek egy napra kellett rendelkezésre állnia, ezért a megtévesztő magatartás kifejtését

helyesen állapította meg a bíróság. Mivel az önrésszel ténylegesen a pályázó nem rendelkezett, a támogatásra ténylegesen nem volt jogosult, a támogatás további részeinek megszerzése is megtévesztő magatartások, valótlan tartalmú teljesítési igazolások által történt, ezért a bűncselekmény megállapítására és annak minősítésére is törvényesen került sor.

[17] Kifejtette, hogy a költségvetési csalás esetében a minősítés az elkövető által okozni kívánt vagyoni hátrány összegéhez, nem pedig a ténylegesen bekövetkezett vagyoni hátrányhoz igazodik. Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt szándéka így összesen 512.345.319 forint – költségvetésből származó – támogatási összeg megszerzésére irányult, de ebből csak 436.050.000 forint vagyoni hátrány keletkezett. Ezért a súlyosabban minősülő költségvetési csalás büntetnének kísérletét kellett megállapítani.

[18] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria Szegedi Törvényszék 9.B.943/2020/145. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bf.II.619/2023/13. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn, míg a IV. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt utasítsa el.

[1] Az I. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a felülvizsgálati indítványát változatlanul fenntartotta, az abban foglaltakat lényegében megismételte.

[19] Az I. rendű terhelt a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára külön észrevételt nem tett, csatlakozott a védője által előterjesztett észrevételhez.

III.

[20] Az I. rendű terhelt védője és a IV. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványok nem alaposak.

[21] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[22] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – a (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

[23] Az I. rendű terhelt védője szerint az ügyben a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott kizárási ok áll fenn.

[24] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. Ilyen feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja értelmében, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[25] Ezen eljárási szabálysértés vizsgálatakor abból kell kiindulni, hogy van-e olyan törvényi rendelkezés, amely alapján az ügyben eljáró bírót kizártnak kell tekinteni.

[26] A bíró kizárására vonatkozó okokat a Be. 14. §-a sorolja fel. Törvény szerint kizárt a bíró, ha vele szemben valamely objektív, konkrét kizárási ok áll fenn [Be. 14. § (1) bekezdés a)-d) pont, (3) bekezdés és (4) bekezdés], illetve, ha önmagával szemben elfogultságot

jelentett be [17/2001. (VI. 1.) számú AB határozat]. Szintén kizárt az a bíró, akinek kizárását a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerint egyéb okból indítványozták, és kizárásának elintézése igazgatási úton megtörtént, vagy kizárását külön határozat megállapította [3/2021. (V. 13.) BK vélemény].

[27] Figyelemmel arra, hogy az I. rendű terhelt védője általi hivatkozás kívül esik a Be. 14. § (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott objektív kizárási okok körén, ekként az valójában a Be. 14. § (1) bekezdés e) pont szerinti, egyéb okból elfogult bíró eljárása iránti kifogás.

[28] Az I. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványában lényegében arra hivatkozott, hogy az I. rendű terhelttel szemben a jelen ügygel egyidejűleg folyamatban volt ügyben a törvényszék és az ítélőtáblai bírái kizártak voltak, és mivel a két ügy részben párhuzamosan zajlott, így az elfogultság a jelen ügyben is vélelmezhető.

[29] Nem kétséges ugyanakkor, hogy annak megállapítása, hogy az ügy elfogulatlan megítélése valamely bírótól nem várható, csak az adott, konkrét ügy valóságos tényei alapján lehetséges, s csak olyan konkrét, feltárt adatok alapján, amelyek a bíró pártatlansága iránt észszerű (megalapozott) kételyt ébresztenei alkalmasak (EBH 2014.B.4. II.).

[30] Ilyen tényre, körülményre az I. rendű terhelt védője nem hivatkozott.

[31] A Kúria e körben rámutat, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége és a bűnösség megállapítása, a terheltre nézve marasztaló, hátrányos, neki nem tetsző döntés önmagában nem valószínűsíti az elfogultságot (Kúria Bfv.I.1132/2020/8., Bfv.III.287/2022/7., Bfv.III.730/2023/39. számú határozat).

[32] Figyelemmel arra, hogy a Kúria más kizárási okot sem észlelt, az indítvány kizárt bíróra vonatkozó részében nem alapos.

[33] Az indítványozó kifogásolta, hogy a bíróság az I. rendű terhelt bűnösségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg, mert a költségvetési csalás megállapíthatóságához szükséges tényállási elemek közül hiányzik a tévedésbe ejtés.

[34] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályának megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[35] A Be. 659. § (1) bekezdéséből következően a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[36] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a tényállásban írt cselekménye miatt az I. rendű terhelt bűnösségét felbujtóként elkövetett költségvetési csalás büntette kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés a) pont] megállapította.

[37] A Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, aki költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja, és ezzel egy vagy több költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő; az (5) bekezdés a) pontja alapján a büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a költségvetési csalás különösen jelentős vagyoni hátrányt okoz.

[38] A Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja szerinti cselekmény elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés vagy a tévedésben tartás, az elkövetési magatartások címzettje másik – természetes, vagy jogi – személy, akiben az elkövetői magatartás alapján kialakul a téves tudattartalom, s ezzel okozati összefüggésben áll majd be a tényállásszerű eredmény.

[39] Költségvetési csalás esetén a tévedésbe ejtés (tévedésben tartás, valótlan tartalmú nyilatkozat tétele, valós tény elhallgatása) tényállásszerű minden olyan esetben, amikor az adott jogi szabályozás mellett igénybe vehető, a Btk. 396. § (9) bekezdés a) pontjában meghatározott költségvetésből származó támogatás feltételeinek kijátszásával történik. Ez megvalósulhat úgy is, hogy az adott költségvetési támogatás feltételeinek az igénybe vevő – a nyilatkozat megtételekor – nem felel meg, de valótlanul olyan nyilatkozatot tesz, amely szerint a feltételeket teljesíti, tehát jogosult az adott támogatásra (Kúria Bfv.I.1172/2021/5., BH 2022.315.).

[40] Felülvizsgálatban a felülbírálatnak egyaránt tárgya a tényállásszerűség és a bűnösség kérdése.

[41] A tényállásszerűség az úgynevezett tárgyi okozatosság, a bűnösség pedig az úgynevezett alanyi okozatosság. A kettő együtt adja ki, hogy az elkövető tehet arról, amit a terhére róttak, amivel vádolják, mert van olyan külvilágbeli magatartása (viselkedése), ami a büntetőtörvényi tényállás szerint elkövetői magatartás (mint szükséges ismerv a tárgyi oldalon); és mert tehet az ilyen magatartás tanúsításáról. Ez utóbbi az anyagi jogi bűnösség elengedhetetlen alapja, ami az alany tudati/gondolati világával függ össze (és mint ilyen, szükséges ismerv az alanyi oldalon). A bűncselekmény hiánya pedig ezek hiányát jelenti.

[42] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy

- a projekt pénzügyi alapjainak – az önerőnek és a biztosítékoknak – az előteremtése, valamint annak pénzügyi vezetése és szervezése az I. rendű terhelt feladata volt;
- a pályázat megvalósításához szükséges 97.200.000 forint önerővel a vállalat, illetve a terheltek nem rendelkeztek;
- a pályázat pozitív elbírálásához szükséges önerő igazolására akként került sor, hogy a szükséges összeg az I. rendű terhelt közreműködésével és a hozzá köthető cégtől az erre a célra fenntartott számlára egy napra beutalásra került;
- a beutalás alapján a bank az aznapi számlaegyenleget a DARFÜ részére leigazolta, azonban a vállalat ezt követően az összeget nyomban vissza is utalta a beutalónak;
- a terheltek az önerő összegét csak a későbbiek során, és részletekben tudták biztosítani, ezért a projekt megvalósításának tartama alatt állandó finanszírozási problémáik voltak;
- annak érdekében, hogy a projektet folytatni tudják, az I. rendű és III. rendű terhelt elhatározta és ráhatásukra a II. rendű, a IV. rendű és az V. rendű terhelt elfogadta, hogy a projekt finanszírozását úgy biztosítják, hogy a kifizetési kérelmekben a tényleges megvalósításhoz képest lényegesen többet, el nem végzett munkákat elkészültnek, elvégzettnek jelentenek, és a vállalat az azokkal kapcsolatos támogatásokat megigényli;
- az ehhez szükséges, valótlan tartalmú okiratok kiállítására és aláírására az I. rendű terhelt és a III. rendű terhelt a kifizetési kérelmek benyújtása előtt minden alkalommal megkérte a IV. rendű és az V. rendű terhelteket;
- a terheltek mindegyike tisztában volt azzal, hogy a kifizetési kérelmek benyújtásakor nem a valós állapotot tükröző dokumentumokat nyújtanak be, nem a valós készültségi állapotnak megfelelő helyzetet igazolnak, és arról is tudtak, hogy ennek célja a támogatás minél nagyobb részének mielőbbi megszerzése;
- a cégesoport tényleges irányítását végző I. rendű terhelt rábírására és utasításai alapján a II. rendű terhelt a projekt készültségi fokára vonatkozóan valótlan tartalmú dokumentumokat nyújtott be, és valótlan nyilatkozatokat tett a DARFÜ felé, ezzel a projekt valós készültségi fokának, illetve a támogatás összegének felhasználásával kapcsolatban folyamatosan megtévesztette a DARFÜ-t, és az el nem végzett munkákra, be nem szerzett dolgokra is kérte a támogatás kifizetését, illetve elszámolását;

– a II. rendű terhelt mint a vállalat ügyvezetője – az előlegesen felüli kifizetési kérelmek benyújtása útján – a projekt részére megítélt költségvetési támogatással összefüggésben 512.345.319 forint vagyoni hátrányt szándékozott okozni az Európai Unió, és a magyar állam költségvetésének.

[43] Az indítvány valójában a megállapított tényekből vont jogkövetkeztetés helyességét vitatja. Ennek kapcsán a Kúria rámutat a következőkre.

[44] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ügynevezett alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége, és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[45] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, a tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, és mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, és a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[46] A tudati – és más tények – megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, és ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[47] Jelen ügyben pedig ez a helyzet.

[48] A megállapított tényállás szerint egyértelmű, hogy az I. rendű terhelt tudta, hogy a pályázat kedvező elbírálásához szükséges önerővel a vállalat nem rendelkezik, ezért annak igazolására – éppen az I. rendű terhelt közreműködésével és közbenjárására – úgy került sor, hogy a szükséges összeg egy, szintén az I. rendű terhelthez köthető cég részéről egy napra beutalásra került, majd miután a bank az adott napi számlaegyenleget a DARFÚ részére leigazolta, a vállalat az összeget nyomban vissza is utalta a beutalónak. Azonban az, hogy a pályázónak az önrésztől egy napra vonatkozó igazolást lehetett benyújtania, nyilvánvalóan nem azt jelenti, hogy az önrész összege az adott napon a birtokában van, a pályázónak valójában azt kellett igazolnia, hogy az önrész összege – a projekt finanszírozhatósága érdekében – a rendelkezésére áll.

[49] Nem kétséges, hogy a kedvezményezett a megkövetelt önerővel nem rendelkezett, ami azt jelenti, hogy a valós tények alapján a támogatásra nem lett volna jogosult, e tekintetben a megtévesztés nem kérdéses.

[50] Amint az sem, hogy éppen erre a körülményre vezethető vissza az, hogy a kedvezményezett a projekt megvalósítása során eleve finanszírozási problémákkal küzdött, és az, hogy a támogatás összegének megszerzése is megtévesztő magatartások, valótlan tartalmú teljesítési igazolások által történt.

[51] A támogatási szerződés világos feltételeket tartalmazott a támogatás lehívásához, a tényállás szerinti csalárd rendszer lényege – melynek alapja a nem valós helyzet valóskénti feltüntetése – ugyancsak a megtévesztés volt.

[52] A Kúria a projekt további „megvalósítását” érintően megjegyzi, hogy nem elegendő, ha egy számla formai szempontból megfelelő. Ahhoz joghatás akkor társulhat, ha a benne foglalt gazdasági esemény megtörtént, és azt olyan számlakibocsátó végezte, akinek az ehhez szükséges személyi és tárgyi feltételei egyaránt adottak voltak.

[53] Következésképpen a vállalat által a meg nem történt beszerzésekről, beruházásokról kiállított valótlan tartalmú okiratok, számlák alapján a kedvezményezett nem volt jogosult a további támogatások lehívására sem.

[54] Helyesen állapította meg a bíróság, hogy mind az önrészre vonatkozóan, mind a kifizetések igénylésekor megtörtént a döntésre, illetve a kifizetésre jogosult szerv megtévesztése.

[55] Az I. rendű terhelt védője kifogásolta azt is, hogy a bíróság az I. rendű terhelt cselekményének törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki, mert a tényleges vagyoni hátrány figyelembevétele esetén lényegesen enyhébb büntetés kiszabása lett volna indokolt.

[56] Kétségtelen, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja értelmében a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[57] Az irányadó tényállás szerint a projekt tervezett összköltsége 648.000.000 forint volt; a megítélt támogatás mértéke az összköltség 85%-a, azaz 550.800.000 forint volt, a támogató a támogatási összeget utóbb 436.050.000 forint összegre csökkentette. A kedvezményezett összesen 274.000.000 forint támogatási előleget kapott, majd az 1. számú kifizetési kérelemben további 111.609.784 forint, a 2. számú kifizetési kérelemben további 126.735.535 forint támogatás kifizetését kérte. Ekként a terheltek – az előlegben felüli kifizetési kérelmek benyújtása révén – összesen 512.345.319 forint vagyoni hátrányt szándékoztak okozni a költségvetésnek, amelyből – az időközben lefolytatott szabálytalansági eljárás eredményeként – ténylegesen 436.050.000 forint összegű vagyoni hátrány következett be.

[58] E körben a Kúria a következőkre mutat rá.

[59] A költségvetési csalás minősítése a célzott vagyoni hátrány összegéhez igazodó.

[60] A Btk.10. § (1) bekezdése értelmében kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi, de nem fejezi be.

[61] Ebből következően a terheltek, így az I. rendű terhelt szándéka 512.345.319 forint vagyoni hátrány okozására terjedt ki, amely a Btk. 459. § (6) bekezdés e) pontja alapján különösen jelentős. Ezért nem a befejezett költségvetést károsító bűncselekményt, hanem az ezt meghaladó vagyoni hátrányt célzó, súlyosabban minősülő költségvetési csalás büntetnének kísérletét kellett megállapítani.

[62] A Kúria az elkövetői minőség kapcsán a következőket jegyzi meg.

[63] A tettes és a részes szándékegységének kérdése jogi következtetés eredményeként válaszolandó meg, amely jogi következtetés alapját mindenkor a bíróság mérlegelő tevékenysége nyomán megállapított tényállás, nem pedig közvetlenül a mérlegelés körébe vont egyes bizonyítékok képezik.

[64] A Btk. 14. § (1) bekezdése alapján felbujtó az, aki más bűncselekmény elkövetésére szándékosan rábír.

[65] A felbujtó részes, a részesség járulékos jellegű közreműködés a bűncselekményben.

[66] A magyar büntetőjogban a teljes járulékoság érvényesül, melynek megfelelően a részességhez szükséges tettesi alapcselekménynek két kritériuma van: az egyik követelmény az, hogy a tettesi cselekmény szándékosnak minősüljön, a másik pedig, hogy legalább a kísérleti szakba el kell jutnia.

[67] Jelen ügyben mindkét feltétel megállapítható.

[68] Ami az I. rendű terhelt felbujtói magatartásához kapcsolódó tudati oldal vizsgálatát illeti, ezt az eljárás bírósága helyesen elvégezte, az ehhez szükséges tényeket a tényállás tartalmazza, az e tényekből levont jogkövetkeztetés pedig helytálló, nem kétséges, hogy a II. rendű terheltet, miként a IV. rendű és az V. rendű terheltet is, a bűncselekmény elkövetésére – a III. rendű terhelt mellett – az I. rendű terhelt bírta rá, magatartásának szándékossága nem kérdéses.

[69] Nem sértett törvényt tehát az eljárás bírósága, amikor az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét felbujtóként elkövetett költségvetési csalás bűntette kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont I. fordulat, (5) bekezdés a) pont] megállapította.

[70] Az indítványok kifogásolták az irányadó tényállás megalapozottságát, a bíróság bizonyítékkértékelő tevékenységét, és ezen keresztül a bűnösség megállapítását. A IV. rendű terhelt védője több, a jogerős ítélet tényállásában megállapítottaktól eltérő – abban nem, vagy másképp szereplő – tényt állított, és jelentős részben kifejezetten a jogerős ítéleti tényállás megváltoztatását célozta.

[71] Amint arra a Kúria már utalt, a Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

[72] Következésképpen a jogerős ítéleti tényállás támadása az eljárás bírósága mérlegelési tevékenységének kifogásolásán keresztül felülvizsgálati eljárásban eredményre nem vezethet.

[73] Az I. rendű terhelt védője és a IV. rendű terhelt védője egyaránt kifogásolta a bíróság büntetéskiszabási tevékenységét.

[74] Nincs azonban lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[75] A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[76] Kétségtelen, hogy ennek során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a Btk. 79. és 80. §-ának rendelkezéseire, valamint a BKv 56. számú véleményben foglaltakra. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a Btk. 79. és 80. §-ai, valamint a BKv 56. számú véleményben foglaltak a büntetéskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró támpontjai.

[77] Miután pedig az anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége nem (a büntetéskiszabási tényezők értékelése sem) képezheti, így felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljárás bírósága miként vette figyelembe a Btk. 79. és 80. §-ait, valamint a BKv 56. számú véleményben foglaltakat.

[78] Ezzel szemben az I. rendű terhelt védője és a IV. rendű terhelt védője a büntetéskiszabási tényezők mikénti értékelését kifogásolta.

[79] Mindezek azonban felülvizsgálat alapjául nem szolgálhatnak.

[80] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[81] Ekként a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű és a IV. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[82] *A döntés elvi tartalma*

Költségvetési csalás esetén a tévedésbe ejtés (tévedésben tartás, valótlan tartalmú nyilatkozat tétele, valós tény elhallgatása) tényállásszerű minden olyan esetben, amikor az adott jogi szabályozás mellett igénybe vehető, a Btk. 396. § (9) bekezdés a) pontjában meghatározott költségvetésből származó támogatás feltételeinek kijátszásával történik. Ez megvalósulhat úgy is, hogy az adott költségvetési támogatás feltételeinek az igénybe vevő – a nyilatkozat megtételekor – nem felel meg, de valótlanul olyan nyilatkozatot tesz, amely szerint a feltételeket teljesíti, tehát jogosult az adott támogatásra.

IV.

[83] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[84] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. május 13.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ